Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 44 (726) * joi 29 octombrie 1959 * 8 pagini 30 bani

Vizita în R. P. Romînă a tovarășului Nikita Sergheevici Hrușciov,

primul secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

La invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a Guvernului și a Prezidiului Marii Adunări Naționale, primul secretar al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov, a făcut între 19 și 25 octombrie a.c. o vizită neoficială în Republica Populară Romînă și a petrecut în țară cîteva zile de odihnă.

În timpul șederii sale în Republica Populară Romînă, tovarășul N. S. Hrușciov a avut întrevederi și convorbiri cu conducătorii partidului și ai guvernului, care s-au desfășurat într-un cadru deosebit de cald și tovărășesc.

Tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov a vizitat diferite locuri pitorești ale țării, fiind însoțit de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, și alți membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și ai guvernului, precum și de ambasadorul Uniunii Sovietice în Romînia, tovarășul A. A. Epișev.

La 24 octombrie, C.C. al P.M.R., guvernul și Prezidiul Marii Adunări Naționale au dat în cinstea tovarășului N. S. Hrușciov o masă la care au participat membrii Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, ai guvernului Republicii Populare Romîne, ai Prezidiului Marii Adunări Naționale și alți conducători ai organelor de partid și de stat, precum și ambasadorul Uniunii Sovietice în Romînia, tovarășul A. A. Epișev.

În cursul mesei, între N. S. Hrușciov și conducătorii de partid și de stat ai Republicii Populare Romîne a avut loc o cordială convorbire prietenească.

Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Nikita Sergheevici Hrușciov au rostit cuvîntări.

În dimineața de 25 octombrie, tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov a plecat din București, întorcîndu-se la Moscova.

Nici o notă mică... dar nu numai atît!

În ziua aceea, colectivul de conducere al detașamentului clasei a III-a convocă o scurtă adunare după ore:

— Sîntem pionieri și trebuie să învățăm și mai bine decît pînă acum, a început Ionel, președintele detașamentului.

— Dar nimeni n-a luat note mici! l-a întrerupt o pionieră.

Așa și era. Baicu Emilia luase numai note de 9 și 10. Udrescu Floarea venise de fiecare dată cu lecțiile bine pregătite. Și Ene Elena răspunsese frumos de fiecare dată cînd fusese întrebată.

— Numai că ai uitat-o pe Viorica care, deși învață bine de-obicei, azi a luat nota 7 la geografie. Și Uță Floarea a căpătat ieri un 7, i-a răspuns Ionel.

— Dar 7 nu-i notă rea! s-a repezit Florica.

— Rea nu-i dar nici grozavă! i-a răspuns repede careva.

— Dar voi știți că n-am talent la desen și că am luat 7 tocmai pentru hartă!

— Ce, noi toți avem talent la desen?

— Chiar fără talent poți să lucrezi o hartă corect, trebuie numai răbdare și atenție!

Și de aici au început fel de fel de păreri.

Nu-i de-ajuns să ai note bune, au spus la urmă toți pionierii, trebuie să te străduiești să ai note foarte bune. Și să nu înveți numai pentru tine; să-i ajuți și pe ceilalți.

„Deci, întîi nici o notă sub 5 — și apoi numai note foarte bune!" au hotărît cei din detașamentul clasei a III-a.

Hărnicie

Dacă ai să stai de vorbă cu colectiviștii din Stolnici și dacă vine vorba despre pionieri, la început, neapărat, au să-ți spună:

— Harnici copii, n-avem ce zice!..

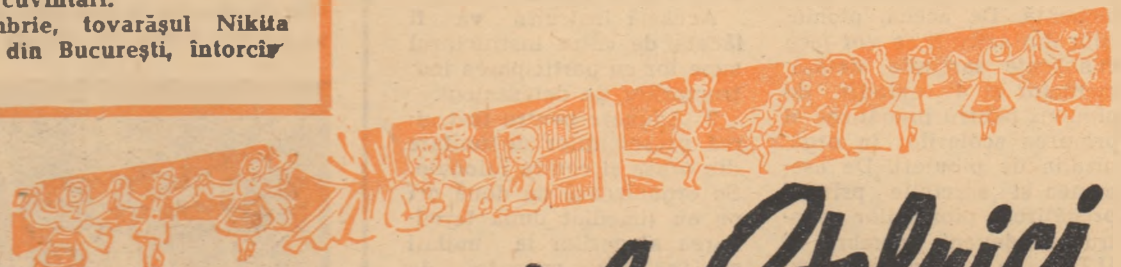
Apoi or să înceapă să-ți povestească că în primăvară au ajutat colectiva la plivitul grîului, apoi, în vară, la strînsul spicelor, că au dat ajutor oriunde au putut și oricînd au avut timp.

— Acum, în toamnă, pentru că au început școala, ne gîndeam că sînt ocupați și că n-o să-i mai vedem pe la noi. Aș! La strînsul recoltei, în toiul lucrului, ne-am trezit cu o sumedenie de mîini harnice, mîinile pionierilor...

Și discuția n-o să se încheie pînă cînd n-or să-ți spună și despre puieții plantați de pionieri, și despre faptul că, dacă comuna lor este atît de frumoasă, aceasta se datorește și pionierilor care au îngrijit pomii, străzile, grădinile.

Sînt harnici pionierii din Stolnici. Au zeci de ore de muncă la colectivă. Și asta îi va ajuta mult la primirea distincțiilor pionierești.

Pentru primirea primelor steluțe, pionierii din unitatea lor vor învăța mai multe despre eroii utecciști, despre lupta comuniștilor, vor învăța noi cîntece și poezii pionierești. Toate acestea nu sînt numai planuri. Harnicii pionieri au și trecut la lucru.

Pionierii de la Stolnici

Aparatul de fotografiat și blocnotesul reporterului au poposit, nu de mult, în unitatea de pionieri din comuna Stolnici, raionul Costești, regiunea Pitești. Filele caietului s-au umplut repede cu însemnări, iar aparatul fotografic a fost și el foarte ocupat — a avut de înregistrat multe din activitățile pionierilor de aici.

Iată, vă înfățișăm și vouă cîteva aspecte...

O DUMINICĂ SPORTIVĂ

Se părea că se iscase o ceartă. Pionierii clasei a V-a susțineau că nu le e teamă de cei dintr-a VII-a și că, oricînd îi întrec la alergări! „Poate că sînteți mai iuți, deși e îndoielnic, dar la un meci de fotbal nici n-aveți timp să vedeți cînd vă marcăm golurile!" ripostaseră cei dintr-a VII-a.

— Eu zic să organizăm o duminică sportivă, și-atunci o să se vadă... a fost de părere președinta detașamentului clasei a VII-a.

— Bun, au încuviințat pionierii. Să organizăm!

În sfîrșit, iată și duminica... Timpul ținea cu sportivii. Întîi, alergările. Cei mai buni s-au aliniat la start. Au pornit! Suporterii îi încurajau deopotrivă pe toți. Drăghici Constantin dintr-a V-a obosise parcă, dar înainte de sosire, cînd Ștefănescu Dumitru dintr-a VII-a era sigur de victorie, Constantin l-a ajuns și, în urale, amîndoi au fost declarați cîștigătorii locului I. Au alergat apoi și fetele. Președinta detașamentului clasei a VII-a, Carapancea Elena, era cît pe-aci să fie întrecută de Tănase Elena dintr-a V-a!

„Nu-i de glumit cu ei", și-au zis pionierii cei mari, intrînd apoi cam nesiguri pe terenul de fotbal.

— Ura, bravo, clasa a V-a, gol, bravo! au strigat suporterii la primul gol.

La pauză, scorul era 2—0 pentru a V-a. Îngrijorată, în repriza a doua, echipa celor dintr-a VII-a a început să joace mai bine, mai calm. 5—3 pentru clasa a VII-a, scor final.

— Ce mai, jucați bine, a recunoscut Ștefănescu Dumitru cînd, după meci, și-au dat mîna. Cît pe-aci să cîștigați! Să vă spun drept, noi am cîștigat numai pentru că sîntem mai mari!

...Sînt perseverenți pionierii de la Stolnici și au voință. De aceea le reușesc multe acțiuni.

Echipa artistică are orchestră

Cu echipa artistică au început-o de la... început. Au luat naștere rînd pe rînd echipa de dansuri, corul, formația de teatru.

Au reușit să-și facă apoi și scenă și chiar cabine. Decorurile și le-au făcut tot singuri.

— Eh, dac-am avea și muzică... spuneau ei adesea.

De dragul viitoarei orchestre, Stancu Ion din clasa a III-a s-a luptat zile de-a rîndul cu acordeonul, pînă cînd a învățat să cînte. A fost prima victorie... Apoi, Bălașa Ion dintr-a VII-a și-a adus și el muzicuța, au mai venit și alți cîțiva cu fluiere și... așa s-a născut orchestra!

Au dat spectacole la școală, la gospodăria colectivă, pe arie, la împărțirea veniturilor și chiar „în deplasare"!

S-a alcătuit apoi și brigada artistică de agitație, gata oricînd să dea un program cu noutăți. Și de cîte ori sătenii au prilejul să-i admire la căminul cultural sau la ei, la școală, de atîtea ori exclamă:

— Bravo, copii!

„Să fii curajos, să ai voință"

— Oare ce înseamnă să fii cu adevărat curajos? Să faci pe grozavul, bătînd o dată trei copii mai mici decît tine? Bineînțeles că nu. Deci, hai să vedem: ce trebuie să înțelegem noi prin curaj?

Pionierii clasei a IV-a ascultau cu atenție cuvintele instructoarei. Pentru a răspunde la această întrebare, pionierii se pregătiseră mai demult. Discutaseră între ei, vizitaseră fosta închisoare de la Doftana și acum, la adunare, răspunsurile au venit din toate părțile.

— Să acoperi cu trupul tău gura ucigătoare a cazematei, așa cum a făcut eroul sovietic Alexandru Matrosov...

— Să înduri orice, dar să nu divulgi secretele tovarășilor, așa cum au făcut utecciștii...

— Acestea sînt, într-adevăr, fapte de curaj, dar curajul îl poți dovedi nu numai în împrejurări deosebite! spuse Maria. Dacă ai greșit ceva și recunoști, nu înseamnă că ai curajul răspunderii?

— Și apoi, continuă ea, sînt pionieri ca Burciu Aurelia sau Cioc Emil cărora le este frică să meargă noaptea prin întuneric, sau se sfiesc să răspundă la lecții, deși sînt bine pregătiți! Cum pot deveni ei mai curajoși?

Aici au fost mai multe de spus. Curajul, ca și voința, dîrzenia, se poate educa. Nici comuniștilor și utecciștilor nu le-a fost ușor să reziste schingiuirilor, dar ei luptau pentru fericirea întregului popor muncitor, pentru un ideal scump și de aceea au dat întotdeauna dovadă de un curaj fără seamăn. Astăzi, zi de zi, în construcția socialistă, oamenii muncii, conduși de partid, dau dovadă de dîrzenie, de voință... De altfel, pionierii și-au dat seama că și din detașamentul și unitatea lor se pot da multe exemple de voință. Detașamentul clasei a V-a a hotărît, astfel, să nu mai aibă nici un corigent, nici un repetent. Și... așa a fost.

Text: E. CIRMACIU
Foto: GR. PREPELIȚĂ

1) La gospodăria agricolă colectivă din Stolnici, pionierii ajută la sortarea și depozitarea porumbului.
2) La acordeon, Stancu Ion...

Din viața pioniereasca

In ajutorul instructorilor de pionieri

Instruirea activelor pionierești

De felul cum colectivele de conducere ale detașamentelor și unităților vor fi instruite, acum, după alegeri, depinde în mare măsură activitatea organizației de pionieri pe timp de 1 an de zile. De aceea trebuie să se acorde o deosebită atenție acestor instruiri. Comitetul Central al U.T.M. stabilește comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. — care îndrumă activitatea unității de pionieri — precum și instructorilor de pionieri să înceapă instruirea președinților de grupă, detașament sau unitate la cel mult o săptămînă după desfășurarea alegerilor în grupe, detașament sau unitate.

Instruirea activelor pionierești se va face în 8—10 ore, eșalonate în decursul a două săptămîni — în afara orelor de clasă.

Pentru buna desfășurare a adunărilor de instruire, trebuie ca din vreme să se întocmească programe amănunțite.

Aceste programe de instruire vor cuprinde expuneri și activități practice privind cunoașterea amănunțită a Regulamentului organizației de pionieri, a drepturilor și îndatoririlor pionierilor.

Felul cum sînt întocmite caietul grupei și programele de activități la detașamente și unitate ca și jurnalele de detașament și unitate are o deosebită importanță și trebuie să fie inclus în programul de instruire.

Trebuie să li se explice amănunțit activelor pionierești cum se organizează o adunare de grupă, detașament sau unitate și cum se organizează și se desfășoară ceremonialul pionieresc.

Primirea celor mai buni școlari în organizația de pionieri este o sarcină permanentă. De aceea, pionierilor din activ li se vor face cunoscute sarcinile detașamentelor și a unității de pionieri pentru pregătirea și primirea școlarilor în organizația de pionieri. De asemenea și sarcinile privind pregătirea pionierilor pentru a deveni membri ai U.T.M. Se va discuta cu membrii activului pionieresc despre participarea pionierilor și școlarilor la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri, la diferitele acțiuni de folos obștesc. Se va învăța cu ei cîntece și poezii.

Instruirea președinților de grupă, detașament și unitate se face nu numai la începutul anului ci și în cursul anului școlar. Pentru instruirea în cursul anului, Comitetul Central al U.T.M. stabilește următoarele forme:

1. Adunare pentru instruirea colectivelor de conducere ale detașamentelor pe școală. Se organizează trimestrial, pe cicluri (separat pentru colectivele de conducere ale detașamentelor din clasele a III-a și a IV-a și separat pentru colectivele de conducere ale detașamentelor din clasele a V-a, a VI-a și a VII-a).

Această instruire va fi făcută de către instructorul superior cu participarea instructorilor de detașament.

2. Adunare pentru instruirea președinților de unitate din orașe și centre raionale. Se organizează de două ori pe an (imediat după terminarea alegerilor la unități și înaintea vacanței de vară).

O ADUNARE PLINĂ DE ÎNVĂȚĂMINTE

Noul număr al gazetei de perete reușise să pună „în mișcare" întregul detașament. Desenele, e drept, nu erau grozave și nici caligrafia nu era deosebită. Dar articolele, felul în care erau scrise aceste articole, ieșea cu totul din comun! Aceasta, deoarece fiecare articol și fiecare desen erau de fapt alcătuite fiecare din... două articole sau două desene!

Un desen îl înfățișa, de pildă, pe Nicușor Stanciu jucîndu-se în bancă, în timpul orei de limba romînă, cu un aeroplan de hîrtie. Privind această caricatură, rîdeai din toată inima. Dar, numaidecît, îți atrăgea atenția desenul alăturat. Aici, era zugrăvit Costel, colegul de... bancă al lui Nicușor, împodobit cu o pereche uriașă de ochelari negri. Tîlcul era limpede: rău face Nicușor că nu e atent la ore, dar nici Costel nu face bine lăsîndu-l în voia lui!

Un articol i se adresa lui Radu, președintele grupei I-a, un băiat bun dar cam delăsător. „Pionierii din grupă nu te-au ales președinte ca să stai cu mîinile în sîn, Radule!", se spunea acolo. Și, alături, alt articol, de astădată despre... pionierii din grupa lui Radu! „De ce nu-l criticați, de ce nu-l ajutați mai mult pe președintele vostru? Doar voi l-ați ales!"

Și așa erau concepute toate articolele. Ele au stîrnit mult interes în rîndurile pionierilor din detașament. Așa se face că, la prima adunare de detașament, s-au înscris la cuvînt mai mulți pionieri decît altă dată. Fiecare a ținut să-i spună unuia sau altuia dintre tovarășii săi ce crede despre dînsul și, în același timp, să-și spună părerea și despre el personal. S-a văzut astfel limpede că nu trebuie să fii niciodată indiferent, că succesele și greșelile unui pionier au o strînsă legătură cu felul în care se poartă cu el tovarășii săi.

La camera pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 3 din Capitală e liniște. Se aude doar scîrțiitul ușor al peniței. Pionierele din detașamentul 11, completează jurnalul de zi al detașamentului.

jocuri • jocuri • jocuri

Prinde-l dacă poți!

Se poate juca în aer liber, cu orice număr de participanți, folosind o sfoară lungă de 10—15 m și un țăruș.

Jucătorii se așază într-un cerc cu diametrul de 12—15 m.

Dintre jucători, se alege un prinzător și un urmărit.

În centrul cercului se fixează țărușul, de care se leagă sfoara în așa fel, încît cele două capete să fie egale. Prinzătorul și urmăritul, aflîndu-se în două părți opuse ale cercului, se leagă la ochi și apucă fiecare de un capăt al sforii. Se dă semnalul de plecare și prinzătorul încearcă să prindă pe urmărit, ambii deplasîndu-se în același sens, la stînga sau dreapta, ținîndu-se de sfoara întinsă. Dacă cel urmărit este prins, rolurile se schimbă cu alți jucători din cerc.

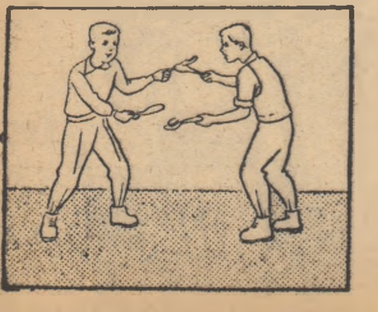
Reguli:

— Ambii jucători trebuie să țină mereu sfoara întinsă.

— Atît prinzătorul cît și urmăritul n-au voie să-și ridice legătura de la ochi decît după prindere.

Scrimă cu nuci

Doi jucători stau față în față, despărțiți printr-o linie trasă cu creta. Fiecare din ei ține într-o mînă o lingură cu o nucă în ea, iar în cealaltă o lingură goală. Ei caută să-și ia reciproc nucile cu ajutorul linguri goale. „Scrima" începe la semnalul conducătorului jocului. Jucătorul care scapă propria sa nucă pe jos este penalizat cu un punct. Cel care reușește să ia nuca adversarului este declarat învingător și se va întrece cu altul.

Se pot organiza mai multe „asalturi" în același timp. Primul se va clasa jucătorul care are cele mai puține puncte de penalizare.

Steluța roșie

Vestea instituirii distincțiilor pionierești s-a răspîndit în unitatea noastră cu repeziciune. Ea a fost primită cu multă bucurie și am și început să ne pregătim.

Acum, detașamentele sînt într-o adevărată întrecere. Ca obiectiv principal ne-am propus: „Cît mai mulți pionieri, pe pieptul cărora să strălucească steluța roșie!" Pentru aceasta, ne străduim să obținem note cît mai bune, să ne purtăm cît mai cuviincios acasă, la școală și pe stradă, să ne oțelim prin sport etc. Pe lîngă toate acestea, pentru a primi steluța roșie, trebuie să citim și cărți de literatură. Detașamentul nr. 10 e fruntaș. Fiecare pionier a citit cel puțin cîte o carte. Moisescu Victoria, de pildă, a citit „Așa s-a călit oțelul" de N. Ostrovski și „Cireșarii" de C. Chiriță.

Pionier **DUȘA MIRCEA**
cl. a VII-a A, detașamentul nr. 10
Școala medie „Dr. Petru Groza",
București

Tonică Vede-Tot relatează...

Profesorul: De ce n-ai învățat?

Baciu Vasile: Să vedeți... Tata m-a pus la desfăcat porumb... și n-am avut nici lumină...

Profesorul: Va merge cineva să discute cu tatăl tău, să te lase întîi să-ți faci lecțiile...

Baciu Vasile: Văleu, nu, că află tata! Eu... am avut lumină... tata nu m-a trimis nicăieri... așa că...

(după o corespondență de la Mititelu Ion, com. Socrujeni, regiunea Suceava).

Socoteala DE ACASĂ...

Nichita avea în față o foaie de hîrtie. Trebuia să scrie un articol la gazeta de perete despre disciplina în grupa I-a. „Cum să încep? Trebuie să fie bun, îl va citi toată grupa, tot detașamentul" se gîndea el. Asa... Mai întîi, va scrie despre Andreica Maria, Dragoș Silvia și Felician, care au fost cei mai disciplinați. Apoi, despre... neastîmpărați. „Am să încep cu Traian, gîndi Ionică. I-a făcut observație tovarășa profesoară de limba rusă. Nici despre Viorel nu trebuie să uit: a tras-o de cozi pe Florica. Il pun eu la punct. Asta-i purtare? Ehei, nu mai merge așa! O să scriu un articol să-i usture!"

Și, senin, sigur de el, Nichita începu să aștearnă rînd după rînd.

A doua zi, la gazeta de perete a detașamentului 3, Școala de 7 ani din Lipău, regiunea Baia Mare se adunase toată grupa I-a. Apăruse articolul lui Nichita. „Disciplina în grupa I-a". Ca de obicei au început discuțiile. De data aceasta însă mai aprinse decît altădată. Părerile erau împărțite...

— Nu sînt de acord cu articolul scris de Nichita, începu Tarța Traian. A scris despre mine că mi s-a făcut observații în ora de...

— Și ce, n-are dreptate? i-o tăie o fetiță.

— Ba are... dar și lui i s-a făcut observație!

— Și Nichita a făcut gălăgie în ore, adăugă Viorel. A tras-o și el de cozi pe Florica! Dar de scris, numai despre mine a scris!

In acest timp, Nichita îi asculta cu atenție. Auzise fiecare cuvînt. Și, sigur de sine, se apropie de colegi.

— Ei, ce v-ați supărat? începu el. Eu sînt de vină că n-ați fost cuminți? Trebuia să nu scriu?

— Ba trebuia, interveni Silvia, președinta grupei. Era sarcina ta, însă nu așa! Ce, numai Traian și Viorel au fost indisciplinați în grupa noastră? Tu cum ai fost?

Nichita se fîstîci:

— Păi să vezi... eu... eu sînt autorul articolului! Cum era să scriu despre mine?...

— Mai bine ai recunoaște, Nichita, că ai procedat într-un chip necinstit. Pe alții i-ai criticat, dar pe tine te-ai trecut cu vederea. Bună socoteală, nimic de zis!

Grupa a discutat mult despre atitudinea lui Nichita, discuția transformîndu-se într-o adevărată adunare despre spiritul de autocritică. Pînă la urmă, opinia grupei a învins, iar Nichita și-a recunoscut greșeala. El a promis că va fi mai cuminte și mai exigent cu sine, iar prietenii săi, care îl cunosc, au spus că se va ține de cuvînt.

ILEANA BRADU

E ora prînzului. Clopoțelul a anunțat sfîrșitul ultimei ore de curs. Ușa clasei a IV-a de la Școala de 7 ani din Cîmpuri, regiunea Galați, s-a deschis larg și glasurile gălăgioase ale copiilor au umplut dintr-o dată holul mare al școlii.

Clasa a rămas goală... Ba nu, au mai rămas trei pionieri. Ei sînt în echipa de serviciu. Trebuie să predea clasa curată școlarilor dintr-a doua.

Marioara Badea a deschis larg ferestrele și aerul rece de toamnă a pătruns în clasă. Apoi s-a dus să aducă o căldare cu apă. Trebuie să ude florile. Au niște mușcate de ți-e mai mare dragul.

Săndel Sîrbu are în mînă o mătură cu coadă lungă la capătul căreia a legat o cîrpă. Șterge pereții.

— Uite colo o hîrtie, spune Săndel. Ia-o și pune-o la coș.

— Stai că viu acum — îi răspunde Ștefănel Arif. Dar mai întîi să șterg tabla...

După ce au udat florile, au șters pereții și tabla, au adunat hîrtiile, Marioara, Ștefănel și Săndel au măturat frumos clasa.

Acum, fiecare are în mînă cîte o cîrpă. Șterg băncile. Clasa are o înfățișare frumoasă.

— Parcă nici n-am fi învățat toată dimineața aici! spuse Marioara. Aerul e proaspăt și totul lucește de curățenie.

Peste cîteva minute, în clasă vor intra cei dintr-a doua și pionierii țin să le servească de exemplu!

Iată, la fereastră, a și apărut căpșorul buclat al unei fetițe dintr-a doua: Lidia Șchiopu. Ea privește cu admirație pe cei trei pionieri pregătindu-se să le pună obișnuita întrebare: „Noi cînd primim cravata roșie?"

E. ROȘCA

Pionierii clasei a VII-a de la Școala de 7 ani din Prejmer, regiunea Stalin, plantează arbuști ornamentali. Curtea școlii va fi mai frumoasă, iar cunoștințele căpătate

Acțiuni pionierești

In cinstea zilei de 7 NOEMBRIE

● La Cabinetul activului pionieresc de la Casa pionierilor din Oradea, s-a organizat o frumoasă expoziție cu fotografii. Ele reprezintă aspecte din viața fericită a pionierilor sovietici. Pionierii au confecționat și un album cu vederi din țară pe care-l vor trimite în dar pionierilor din Odesa.

(De la pioniera Socol Cornelia clasa a IV-a, Cercul de corespondenți al Casei pionierilor, Oradea).

● Pionierii clasei a VII-a din școala noastră întîmpină ziua de 7 Noiembrie cu noi succese la învățătură. Pînă în prezent, în clasă nu s-au primit decît note mari. La muncile patriotice toți pionierii sînt fruntași. (Cazacu Gheorghe, clasa a VII-a, Școala de 7 ani nr. 1, Turnu Severin).

● In cinstea măreței aniversări, detașamentul clasei noastre a organizat o seară literară cu tema: „Eroismul pionierilor sovietici în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei" S-au citit versuri și fragmente din operele scriitorilor sovietici și romîni.

(Adam Claudiu, Caransebeș)

● Clasa noastră a căpătat o înfățișare sărbătorească. Articolele care au apărut în numărul festiv al gazetei de perete ne vorbesc cu căldură despre zilele furtunoase ale Marelui Octombrie. Tot în cinstea acestei sărbători, pionierii au alcătuit un frumos fotomontaj cu vederi din marea țară a constructorilor comunismului. (De la pioniera Novac Aurelia, clasa a VI-a, detașamentul nr. 2, Școala de 7 ani, Basarabi, regiunea Constanța).

ADRESE ALE PIONIERILOR SOVIETICI

Liuba Tacmaceova, pionieră cl. a VII-a, U.R.S.S., Ținutul Krasnodar, raionul Stassinskii, stanița Krîlov, str. Colhoznaia nr. 79.

Gvordcenco Șura, pionieră, cl. a VI-a, reg. Stalingrad, raionul Mihailov, stanița Starosel.

Larionova Anna, pionieră, cl. a VII-a, U.R.S.S., orașul Krasnodar, Pervomaiskii Proezd nr. 34.

IN RECREAȚIE...

1. Leucă Nicolae a întîrziat din nou la școală... Lucrul acesta nu poate fi trecut cu vederea de către grupă! In prima pauză, pionierii se grăbesc să-și spună părerea. Nu numai ei, ci întregul detașament al clasei a VI-a B, de la Școala de 7 ani nr. 12, a hotărît să aibă cît mai rar, de-a face cu asemenea întîmplări.

2. Discuții însuflețite, veselie, jocuri pionierești... O recreație obișnuită la Școala de 7 ani nr. 12 mixtă, din București.

Cercuri cu specificul regiunii

Dragă redacție,

Despre activitatea noastră, a pionierilor din Cîmpulung-Muscel, la Casa pionierilor am avea foarte multe lucruri să-ți povestim. Și despre serile frumoase de literatură, și despre focurile de tabără, și despre excursiile făcute în împrejurimi. Am putea să-ți povestim și despre lucrurile confecționate de noi, în cercuri. La expoziția micilor tehnicieni, numeroasele obiecte lucrate de noi, cu grijă, au fost mult admirate. In cercuri, am învățat și să recităm, să brodăm și să... reparăm o clanță, sau o priză.

Acum însă vrem să-ți transmitem o veste care, pe noi ne-a bucurat mult. Aceea că, la Casa pionierilor, anul acesta au luat ființă două cercuri noi, specifice regiunii noastre. Acestea sînt: cercul tinerilor mineri și cercul de pomicultură și creștere a animalelor. In afară de acestea, s-au mai creat cercuri de electrotehnică și mecanică auto. Ne vom strădui să învățăm cît mai bine pentru ca să putem participa la aceste cercuri. Mai tîrziu, o să-ți scriem și despre lucrurile noi pe care le-am învățat și, mai ales, despre cercul tinerilor mineri, la care ne-am înscris cei mai mulți.

pioniera
SÎRBULESCU DOINA
Școala de 7 ani nr. 2
Cîmpulung-Muscel

Vești de la prietenii pădurii

● Pionierii clasei a VII-a de la Școala de 7 ani Honțișor, raionul Gurahonț — scrie Bulzan Nicolae, ajută la valorificarea ghindei. Numai în 4 ore ei au strîns peste 1.000 kg. Pionierii sînt bucuroși de rezultatele obținute dar au promis că de aci înainte vor strîn-

● Și pionierii din Gîrbovița, raionul Aiud au participat la strîngerea ghindei. Pentru ca rezultatele să fie cît mai bune ei au organizat o întrecere între clase. Cu toții au strîns peste 1.100 kg de ghindă. Detașamentul clasei a VI-a a ieșit primul. Cei 17 pionieri din a-

● Nouă, pionierilor de la Școala de 7 ani „Moș Ion Roată" din comuna Cîmpuri, regiunea Galați — scrie Pogan Ion — ne sînt dragi pădurile. Știm că ele sînt o avuție însemnată pentru patria noastră și de aceea am hotărît să le îmbogățim. Pînă în prezent am plantat

„Luna prieteniei romîno-sovietice"

Luna prieteniei romîno-sovietice prilejuieşte şi în acest an numeroase şi variate manifestări în toate oraşele şi satele ţării. Mii de oameni ai muncii participă zilnic la conferinţe şi simpozioane, aplaudă din inimă frumoasele programe închinate creaţiei artistice a marelui popor sovietic şi-şi manifestă ataşamentul faţă de politica de pace a marii ţări ce construieşte cu succes comunismul. Atmosfera sărbătorească şi entuziasmul cu care oamenii muncii din ţara noastră participă la manifestările închinate Lunii prieteniei romîno-sovietice sînt o dovadă a frăţiei dintre poporul romîn şi poporul sovietic.

Iată doar cîteva din principalele manifestări ce au avut loc în ultimele zile:

● La sediul Consiliului General A.R.L.U.S., în cadrul unei mari adunări publice, s-a sărbătorit împlinirea a 25 de ani de la înfiinţarea în ţara noastră a Asociaţiei „Amicii U.R.S.S.".

● In ţara noastră se află într-un turneu colectivul artistic al Teatrului „Mossoviet" din Moscova, unul dintre cele mai valoroase colective teatrale sovietice. El a prezentat numeroase spectacole care s-au bucurat de un mare succes, spectatorii romîni manifestîndu-şi simpatia şi admiraţia faţă de măiestria artiştilor sovietici.

● Intre 19 şi 25 octombrie s-a desfăşurat în întreaga ţară „Săptămîna cărţii sovietice". In numeroase întreprinderi, instituţii, şcoli şi facultăţi au avut loc simpozioane şi seri literare închinate literaturii ruse şi sovietice.

● La casele raionale de cultură din aproape întreaga ţară au avut loc întîlniri ale oamenilor muncii, cu tovarăşi de-ai lor, care au vizitat Uniunea Sovietică, cu diverse prilejuri, şi care au povestit impresii de călătorie prin ţara constructorilor comunismului.

● La casa pionierilor din oraşul Bacău s-a deschis o interesantă expoziţie intitulată „Palatul pionierilor din Tbilisi" care înfăţişează aspecte din activitatea pionierilor sovietici.

„Ziua Forţelor Armate ale R. P. R."

25 Octombrie 1944. Prin lupta înfrăţită a glorioaselor armate sovietice şi a vitejilor ostaşi şi ofiţeri romîni a fost desăvîrşită eliberarea întregului teritoriu al patriei noastre. Fiara fascistă a fost alungată din ţara noastră, a fost urmărită în continuare şi distrusă în propriul ei bîrlog. Iată de ce ziua de 25 Octombrie rămîne înscrisă ca o zi de mare sărbătoare ce aminteşte întregului nostru popor despre eroismul ostaşilor romîni pe frontul antihitlerist şi despre marea frăţie de arme romîno-sovietică.

In fiecare an, la 25 Octombrie, poporul nostru muncitor sărbătoreşte „Ziua Forţelor Armate ale Republicii Populare Romîne". In această zi oamenii muncii de pe întreg cuprinsul ţării adresează fraţilor şi fiilor lor ce poartă haine militare, calde urări de noi succese în îndeplinirea misiunii lor: strajă de neclintit vieţii noi a poporului nostru — constructor al socialismului.

Pregătirea de luptă a ostaşilor armatei noastre populare se face temeinic. Iată în fotografia noastră pe sergentul Gheorghe Ostrovan, indicînd soldatului Petre Manda, obiectivele din teren.

Meşterul microscoapelor

Nopţi de-a rîndul a stat comunistul Cozacec Mihai aplecat asupra hîrtiei de calc, schiţînd o sumedenie de dispozitive. Cu fiecare nouă schiţă ieşită de sub vîrful creionului, silueta mecanismului imaginat de el, devenea tot mai clară. Dar ce urmărea vrednicul monteor de aparate optice de la I.O.R.-Bucureşti? Ce îmbunătăţire voia să aducă microscopului de laborator tip 3? Căuta să creeze un nou sistem, simplificat, de reglare a fascicolului de iluminat obiectele în cercetare.

— Ce părere aveţi... dacă am simplifica în felul acesta sistemul de reglaj, a cerut el sfatul inginerului Roman Ion, arătîndu-i ultima schiţă?

Inginerul l-a ajutat să-şi ducă inovaţia la capăt, socotind foarte bună soluţia propusă de meşter. De altfel, inovaţia comunistului Cozacec Mihai — care a cerut nu numai multă migală, dar şi o precizie matematică — a şi fost pusă în practică.

Noul sistem de reglare a luminii la microscoapele de laborator tip 3, e mult simplificat, făcîndu-se economie de manoperă şi material. Are doar trei piese în loc de 18 cîte număra cel vechi. Aceasta a făcut posibilă realizarea unei economii anuale de 41.316 lei!

AL. PROFIRU

Geologii, la lucru!

Vară, toamnă sau iarnă, pe arşiţa soarelui, sub căderea rece a ploii dese de toamnă, în bătaia tăioasă a frigului de iarnă, geologii caută, scormonesc pămîntul pentru a afla ce bogăţii ascunde, ce comori neaflate pot fi date la iveală.

O asemenea echipă de geologi am întîlnit în Moldova. Era în toiul muncii.

— Pregăteşte-mi batalul Mircea.

Şi într-o groapă a început pregătirea noroiului cu care se efectuează operaţia în gaura de sondă.

— Atenţiune! Ridicăm turla!

De pe maşina care-i însoţea pe geologi, prin cîteva operaţii, o turlă de sondă se ridică măreaţă şi strălucitoare. Tovarăşul Neculai Filiuski operator seismic comunica prin aparatele din faţa sa, instalate într-o altă maşină, cu echipa de artificieri şi cu brigada de înregistrări seismice.

— Atenţiune!... Puşca!... Foc!

O detunătură puternică ne zgîlţîi.

Pe o hîrtie se înregistrară nişte linii. Aceasta era o seismogramă. In momentul producerii exploziei, din adîncurile pămîntului, vibraţiile au fost înregistrate cu seismostaţia care transformă oscilaţiile mecanice ale solului în liniile de pe hîrtie. Liniile acestea constituie imaginea geologică a subsolului, a structurilor de adîncime care nu se observă la suprafaţă.

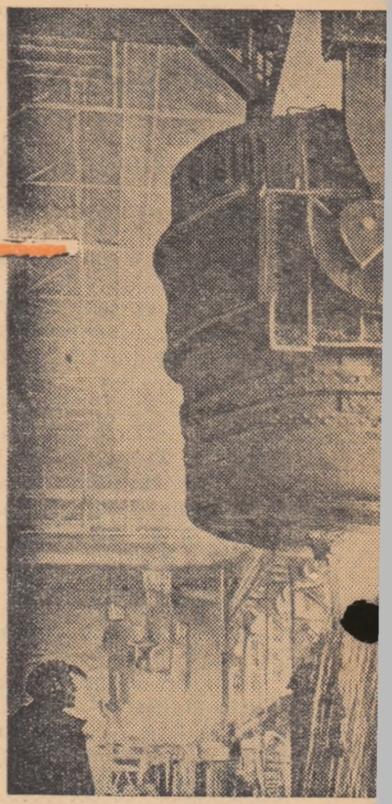
Această metodă de prospecţiune seismică determină existenţa structurilor geologice care pot acumula ţiţei sau gaze. Este o metodă nouă pe care geologii noştri o folosesc pentru a descoperi noi şi noi avuţii ale subsolului ţării noastre.

E. SKIBINSKI

Din ţa

Pe şantierul hidrocentralei Kremenciug

Constructorii hidrocentralei de la Kremenciug au obţinut un important succes. In numai două ore ei au turnat un planşeu peste Nipru şi astfel în regiunea şantierului noului nod hidraulic, fluviul a început să curgă prin noua albie. Totoda-

In vizită la „Pavilionul de mostre de mărfuri"

Dacă deschizi cartea de aur a „Pavilionului de mostre de mărfuri" de pe şoseaua Kiseleff, rămîi impresionat. Aprecierile, mai mult decît elogioase, ale publicului numeros care vizitează în zilele acestea saloanele pavilionului, vorbesc cu firească mîndrie de realizările uimitoare ale industriei noastre socialiste. Nenumărate sînt mostrele noilor produse industriale şi alimentare care, în curînd, se vor fabrica în serie. Să facem cunoştinţă cu cîteva din cele 20.000 de exponate pe care vizitatorul le întîlneşte în saloanele pavilionului de la şosea.

„Ileana" şi gospodina „electrică"

Nu care cumva să încercaţi s-o strigaţi pe nume pe Ileana căci... n-o să vă răspundă. Aceasta nu pentru că e nepoliticoasă, ci pur şi simplu pentru că Ileana nu-i altceva decît o nouă şi elegantă maşină de cusut.

Cum arată „Ileana?" Fie că e cu furnir de nuc sau din plăci aglomerate strălucitoare ca sideful, maşina aceasta de cusut poate fi acţionată de mînă sau de curentul electric. Surprinzător e însă faptul că o poţi transforma, după nevoie, în mobilă. Cum? N-ai decît să-i cobori capul metalic într-un suport, dedesubt, şi ai în faţă o masă de toată frumuseţea, la care te poţi aşeza să-ţi scrii lecţiile!

Dar cine e „gospodina electrică"? Ne lămurim deîndată ce aflăm cît e de pricepută această maşină într-ale gospodăriei. De pildă, toacă, frămîntă pîinea, curăţă cartofii, umple cîrnaţi, face prăjituri... dar cîte nu ştie ea să facă! Exact 14 îndeletniciri! Maşina aceasta de uz casnic e aşadar, o foarte bună gospodină!

Radioul cît cartea şi altele...

Nici nu ştii ce să admiri mai întîi! Colea, privirile îţi sînt atrase de noile tipuri de maşini-aragaz şi frigidere cu „interioare" din material plastic, adaptabile şi la alimentarea cu aragaz. Dincolo, se văd strălucitoarele instrumente muzicale din alamă, clarinetele din lemn de abanos, prima pianină romînească „Doina", multiple modele de aparate de radio, care mai de care mai frumoase şi mai moderne. Printre ele se află şi „Solistor", aparatul portativ, mic cît o carte! Avînd două lungimi de undă şi cîntărind 900 de grame, „Solistor" funcţionează cu trei baterii obişnuite de buzunar, fără antenă.

O realizare frumoasă e şi bicicleta cu motor, fabricată pentru prima oară în ţară. Consumul de benzină la o asemenea bicicletă cu motor e minim: 1 litru şi ceva la 100 de km.

Belşugul de noi produse textile şi de uz casnic, alimentare şi chimice care vor fi puse curînd la îndemîna cumpărătorilor, arată grija deosebită pentru om şi nevoile sale, creşterea continuă a bunăstării oamenilor muncii de pe întreg cuprinsul patriei noastre socialiste.

AL. DINU IFRIM

constructorilor comunismului

…nceput umplerea Mării …ciug — cel mai mare …cumulare artificial din … — care va avea o lun… peste 200 km şi, pe … lăţimea de 50 km. Ma…ficială va avea o capa…e 20 miliarde metri … apă. Reglînd debitul …, Marea Kremenciug …i puterea centralelor …ctrice „Lenin" şi Ka…e pe Nipru cu 700 mi…W/ore, iar a hidrocentralei Dneprodzerjinsk, în prezent în curs de construcţie — cu 170 milioane kW/ore. In afară de aceasta, Marea Kremenciug va permite crearea unei reţele dese de sisteme de irigaţie pe o suprafaţă de aproximativ 15.000 hectare, din regiunile Poltava, Kirovograd şi Cerkassî în Ucraina.

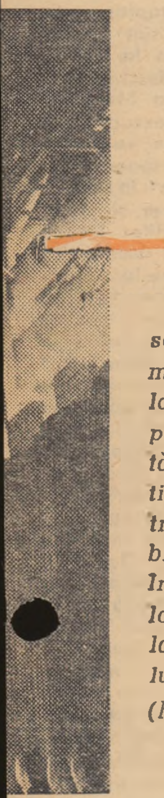
Hidrocentrala de la Kremenciug va intra în funcţiune la sfîrşitul acestui an.

Dezvoltarea flotei de pescuit

In anul 1965, ultimul an al septenalului, producţia de peşte a U.R.S.S. se va ridica la 46,4 milioane de chintale. 80 la sută din volumul total al acestei producţii va fi obţinută prin pescuitul în largul mărilor şi oceanelor.

In decursul acestor şapte ani, flota sovietică de pescuit se va îmbogăţi cu peste 14.000 de vase noi. Pentru valorificarea şi dezvoltarea pe scară largă a pescuitului de sardele şi thoni vor fi construite mari nave cu o capacitate de 1.300 C.P. fiecare. Flota de pescuit va include şi 26 de noi baze plutitoare pentru prelucrarea peştelui.

Flota de pescuit balene se va completa cu o serie de mari baze. Recent a plecat în prima sa cursă, baza de baleniere „Sovetskaia Ucraina" (Ucraina sovietică). Anul viitor va fi dată în exploatare baza de baleniere „Iuri Dolgoruki", iar în anul 1961 — „Sovetskaia Rossia" (Rusia sovietică). La şantierul naval din Nikolaev (Ucraina) s-a construit baza de baleniere „Sovietski Saiuz". (Uniunea Sovietică) Acestea sînt mari nave-fabrici cu instalaţii energetice de peste 15.000 CP. Fiecare flotilă este alcătuită din noi vase de pescuit Diessel-electrice rapide.

*

Industria siderurgică sovietică cunoaşte o mare dezvoltare. Pînă la sfîrşitul acestui an, producţia de oţel, fontă şi laminate va atinge aproape două treimi din nivelul stabilit pentru anul 1965! In foto: Hala uriaşelor cuptoare Martin de la Combinatul Metalurgic din Kuzneţk.

(Fotografia din stînga)

*

Monteorul sovietic Alexandr Popov, unul dintre miile de constructori care înalţă grandioasa uzină siderurgică de la Karaganda.

(Fotografia din stînga)

Tania Korovciuk e una dintre cele mai talentate eleve din noul oraş sovietic Jelesnogarsk. Prietenele ei o vizitează adesea s-o asculte cîntînd la pian.

(Fotografia din dreapta)

Călătorind prin Moscova

La biblioteca de copii „Maxim Gorki"

Intr-una din zilele trecute, pe cînd treceam grăbit pe strada Ceaikovski din Moscova, în faţa unei case am întîlnit mai multe grupuri de copii, îmbrăcaţi în uniforma specifică a şcolarilor sovietici, discutînd gălăgioşi. Ce o fi?

— Biblioteca noastră, a copiilor, mi-a răspuns o fetiţă drăgălaşă. Mă aflam în faţa Bibliotecii raionale de copii „Maxim Gorki". Am păşit împreună cu ei pe uşa largă a bibliotecii. Aici, două săli mari de lectură, a căror pereţi, în întregime, erau acoperiţi de cărţi, care de care mai interesantă. Eram dornic să cunosc viaţa acestei biblioteci pentru copii. Pentru a afla cîte ceva, m-am adresat tovarăşei Nina Vahrameeva, bibliotecara şefă, o femeie în vîrstă, cu o vorbă dulce, plăcută. De la dînsa am aflat că biblioteca are peste 2.000 de cititori pasionaţi, toţi şcolari pînă în clasa a VII-a. Imi spunea că în luna septembrie, de pildă, au împrumutat cărţi un număr de 1.952 de şcolari. Ce nu doresc ei să citească, să afle? Basme, poveşti, poezii, schiţe ştiinţifico-fantastice. Iar biblioteca poate oferi tuturor, din belşug, după gust, cărţile dorite.

La o masă, l-am cunoscut pe micul Vova Kasionov, citind cu respiraţia întretăiată impresionantele aventuri ale unor piloţi sovietici celebri. Vova este un băiat blond, extrem de dezgheţat, care ştie să-şi exprime foarte corect gîndurile sale. Mi-a povestit că la începutul fiecărui an primeşte din partea şcolii o listă de lecturi pentru acel an. Vova fiind un pasionat cititor şi-a terminat aproape toate lecturile recomandate pentru clasa a III-a, pe care o urmează. I-am privit fişa de cititor. Sînt trecute peste 100 de titluri de cărţi, printre care: Povestiri de Perrault, Intîmplările baronului Münchaussen, Povestirile fraţilor Grimm, basmele lui Puşkin, Balade populare ruse, Povestiri despre partizani de Tihonov etc.

Tot în această bibliotecă i-am cunoscut şi pe fraţii Kora şi Boria Iazev, copiii unui şofer. Amîndoi învaţă la şcoala nr. 637 din Moscova. Şi ei citesc mult. De la Boria am putut afla şi care este activitatea lui de pionier.

— Mai întîi, caut să învăţ bine... Apoi, am sarcina să ajut alţi doi copii, care învaţă mai greu... Mă străduiesc...

In tot timpul cît am stat printre copii se vorbea în şoapte, păstrîndu-se cea mai deplină linişte. Cititorii nu trebuiesc tulburaţi...

CAROL ROMAN

POPOARELE LUMII LUPTĂ PENTRU PACE

Peste 100 de delegaţi din partea a 25 cluburi de tineret ale Partidului Democrat din statul California, au aprobat o rezoluţie în care Statele Unite sînt chemate să lupte energic pentru dezarmarea generală, să nu reînceapă experienţele cu arma nucleară şi să ia alte măsuri pentru slăbirea încordării internaţionale.

★

In întreaga Italie ia amploare campania populară pentru o politică de pace, pentru încetarea experienţelor cu arme nucleare. Consiliile provinciale din Roma, Neapole, Taranto, Bologna, Pesalo, au aprobat în unanimitate o moţiune de protest împotriva experimentării bombei atomice franceze în Sahara.

★

Tînăra franceză Esther Peter în vîrstă de 27 de ani a hotărît să se alăture membrilor comitetului englez pentru acţiune directă împotriva războiului nuclear. Ea intenţionează să plece în deşertul Sahara pentru a se alătura celor ce protestează împotriva proiectatelor experienţe nucleare franceze în această regiune.

★

Un grup de reprezentanţi ai diferitelor organizaţii de tineret din Olanda a adresat un apel tuturor tinerilor olandezi de a desfăşura pe scară şi mai largă lupta pentru asigurarea păcii. In apel se spune că tineretul din Olanda doreşte dezarmarea, interzicerea experienţelor cu arma atomică, asigurarea securităţii, interzicerea creării de baze de rachete şi stocarea de arme nucleare în Olanda.

★

In Germania occidentală se desfăşoară cu o amploare tot mai mare mişcarea de protest împotriva recrutării. Recent, la München peste 2000 de tineri care au primit ordine de chemare au protestat în cadrul unui miting împotriva recrutării în Bundeswehr.

Mic dicţionar politic

COEXISTENŢA PAŞNICA:

Principiul coexistenţei paşnice a statelor cu sisteme sociale diferite, enunţat pentru prima oară de marele Lenin, înseamnă renunţarea la război ca mijloc de rezolvare a problemelor litigioase, neintervenţia în treburile interne ale altor ţări în scopul schimbării orînduirii lor de stat sau a modului lor de viaţă. Acest principiu presupune obligaţia tuturor statelor de a nu-şi încălca reciproc, în nici o formă şi sub nici un pretext, integritatea teritorială şi suveranitatea.

Ducînd o politică de coexistenţă paşnică, ca bază a colaborării dintre state, ţările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză, luptă continuu pentru întărirea păcii şi colaborării între toate popoarele lumii. Principiul coexistenţei paşnice este astăzi exprimat şi de un număr tot mai mare de ţări, din Asia şi Africa.

„111"

Iţi aminteşti, prietene cititor, prima ta intîlnire cu cifrele? Erai proaspăt şi sfios învăţăcel, iar mîinile învăţătoarei, bune, rînduiau pe sîrma abacului bile mari, roşii, albe, albastre... Taina aritmeticii şi-a desfăcut apoi pe îndelete miezul. Cifrele au căpătat alte înfăţişări: atîtea strunguri fabricate într-o uzină, atîţia metri de ştofă ţesuţi de-o harnică textilistă, atîtea tone de cereale recoltate într-o gospodărie agricolă colectivă. Cifre ale muncii, ale vieţii, ale fericirii...

Dar iată că, pe nevăzuta sîrmă a undelor, vin uneori din depărtate colţuri de lume, alte cifre, care umplu inimile de durere şi minie. Cifrele acestea sînt tot un soi de aritmetică, dar una a morţii. Ne-am oprit la una din aceste amare cifre: în America de Sud, dintr-o mie de noi născuţi, mor 111... Un funcţionar pleşuv a adunat de ici de colo, hîrtii, date, a socotit şi a scris rezultatul cu creionul roşu: 111 la mie. Simplu. Guvernanţii de acolo, bancherii, industriaşii, plantatorii, nici n-au clipit măcar. In mîinile lor vieţile copiilor sînt ca bilele neînsufleţite de pe sîrma abacului. Copiii muncitorilor şi ţăranilor sud-americani mor din pricina mizeriei, a lipsei de hrană şi de îngrijire medicală. Guvernanţilor nu le pasă. Ei n-au timp şi nu vor să se ocupe de viaţa copiilor. Ei au alte griji: să stoarcă profituri cît mai mari şi să fabrice arme, cît mai multe arme...

O cifră la fel de îngrozitoare vine din Coreea de Sud. Acolo, peste două milioane de copii sînt bolnavi de tuberculoză. Altă aritmetică a morţii...

Dar iată, omenirea vrea să pună capăt acestor cifre umplite. Prin glasul Uniunii Sovietice grăiesc astăzi toate popoarele iubitoare de pace şi progres, toţi oamenii cinstiţi de pe glob. Şi glasul acesta care se ridică înalt şi înflăcărat în apărarea vieţii copiilor, arată lumii o cale luminoasă: aceea a păcii. Cînd înarmările şi ameninţarea războiului nu va mai apăsa pe umerii popoarelor, copiii vor fi mai bine îngrijiţi, în inimile mamelor vor înflori mai multe nădejdi.

VASILE MANUCEANU

…ATI TEHNICE reportaj reportaj Ştiri informaţii NOUTĂŢI TEHNICE reportaj

Primele fotografii ale feței invizibile a Lunii

Situația punctelor din partea invizibilă a Lunii așa cum a fost indicată după prelucrarea fotografiilor recepționate de pe stațiunea automată interplanetară: 1. Marea Moscovei în formă de crater cu un diametru de aproximativ 300 km.; 2. Golful Astronauților în Marea Moscovei; 3. Continuarea Mării Sudului în partea invizibilă a Lunii; 4. Craterul proeminenței centrale „Țiolkovski"; 5. Craterul cu proeminența centrală denumit „Lomonosov"; 6. Craterul „Joliot-Curie"; 7. Lanțul „Munților sovietici"; 8. Marea „Visului". Linia groasă care străbate diagrama indică ecuatorul Lunii; linia punctată constituie linia de delimitare dintre partea vizibilă și invizibilă a Lunii de pe Pămînt. Liniile neîntrerupte în jurul obiectivelor arată obiective stabilite în mod absolut, determinate în cursul prelucrării preliminare. Linia punctată în jurul obiectivelor arată obiective ce necesită clarificarea formei. Punctele mici în jurul obiectivelor indică obiective a căror clasificare are loc în prezent. Pe măsura prelucrării materialului fotografic recepționat vor fi determinate și alte detalii. Obiectivele cu cifre romane se găsesc pe partea vizibilă a Lunii: I. Marea Humboldt. II. Marea Crizelor. III. Marea Regională. IV. Marea Valurilor V. Marea Smith. VI. Marea Fertilității. VII. Marea Sudului.

Cum a fost fotografiată partea invizibilă a Lunii

După cum știți, dragi pionieri, din numerele trecute ale gazetei noastre, la 7 octombrie, ora 6.30 (ora Moscovei) la bordul stației interplanetare automate a fost declanșat aparatajul destinat fotografierii feței Lunii, invizibilă de pe pămînt. Acest aparataj este format dintr-un sistem de orientare și din aparataj fotografic de televiziune cu dispozitive speciale de developare automată a peliculei fotografice.

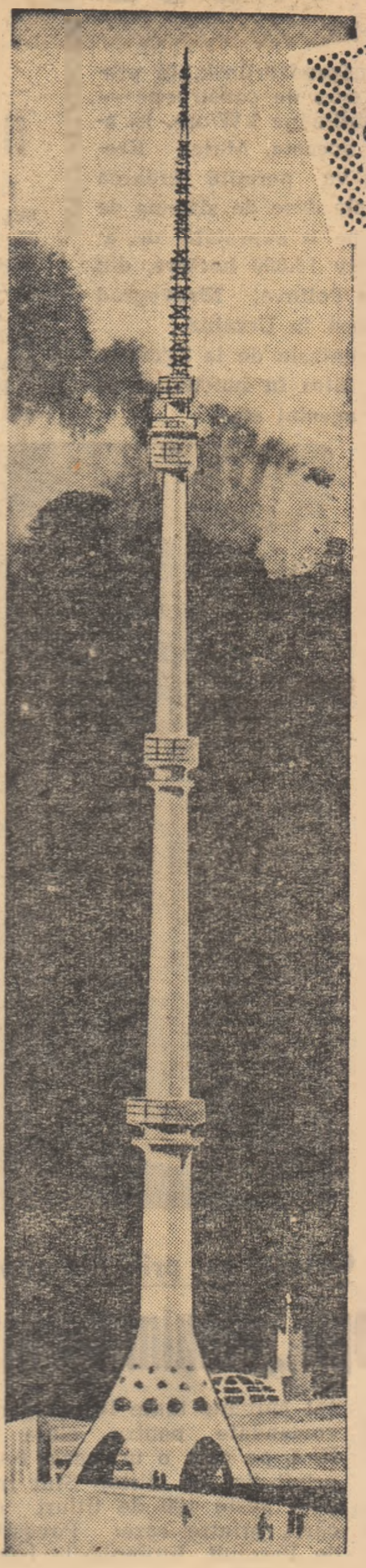
Momentul fotografierii a fost ales astfel încît el să aibă loc în timp ce stația se găsea între Lună și Soare. Soarele ilumina atunci aproximativ 70 la sută din fața invizibilă a Lunii, iar stația interplanetară automată se afla la 60.000—70 000 km de suprafața Lunii. In acel moment sistemul de orientare a fost pus în funcțiune printr-o comandă specială. El a întors stația astfel încît obiectivul aparatului de fotografiat să fie îndreptat spre fața Lunii, invizibilă de pe pămînt, și a declanșat aparatajul de fotografiat. Fotografierea Lunii a durat aproximativ 40 de minute, luîndu-se un important număr de fotografii, la două dimensiuni diferite.

Trimiterea pe pămînt a semnalelor reprezentînd fotografiile Lunii, s-a făcut cu ajutorul unui sistem radiotehnic special. Aparatajul de televiziune a asigurat trimiterea pe pămînt a unei imagini cît mai clare.

Așa au fost obținute — pentru prima oară în istoria lumii, — o imagine a feței opuse a Lunii, precum și multe alte rezultate științifice importante.

Pe baza calcurilor, oamenii de știință sovietici au stabilit că stația interplanetară automată va exista aproximativ 6 luni din momentul lansării și va înconjura Pămîntul de 11—12 ori. La expirarea acestui termen stația interplanetară va ajunge în păturile dense ale atmosferei terestre și va arde.

La 508 m. înălțime

Știți care va fi în curînd cea mai înaltă construcție din Moscova? Noul turn de televiziune, denumit de arhitecți „Marele ac". Cum va arăta oare? Să aruncăm o privire în viitor cînd turnul va fi gata.

In soclul fundației, cu un diametru de 65 m, se ascunde clădirea rotundă cu șapte etaje a stațiunilor de radioteleviziune. Intrăm. Cu unul din ascensoarele rapide, din interiorul turnului, am suit 15 minute și ne aflăm acum la 375 m înălțime de unde se deschide o minunată priveliște a Moscovei. Turnul este plin de excursioniști. Restaurantele și terasele au o capacitate de 900 de persoane.

Diametrul „marelui ac" la această înălțime este de 7 m și jumătate iar grosimea pereților lui de beton armat — 20 cm. Simțim că turnul oscilează sub presiunea rafalelor de vînt, dar aceasta nu sperie pe nimeni. Vizitatorii știu că se află într-o construcție unică în lume prin rezistența sa. „Marele ac" nu este menit să bată recordul de înălțime. Dacă turiștilor le place să admire priveliștea ce se deschide de la o asemenea înălțime, arhitecții admiră frumusețea fină a acestei construcții care oglindește spiritul vremii. Este prima construcție de beton armat adus mai întîi în stare de elasticitate. Dar cum se va putea realiza aceasta? In afară de armătura obișnuită turnul va fi străpuns de sus pînă jos de mănunchiuri de sîrmă subțire de oțel cu un diametru de 5 mm. Aceasta pentru că oricît s-ar părea de curios, oțelul, cu cît este mai subțire cu atît rezistă mai bine la întindere. Și astfel construit, după foarte minuțioase calcule de specialitate asupra betonului, care trebuie tratat cu atenție și cu armătura de oțel asigurată, turnul poate înfrunta cele mai mari pericole. Primul dușman este socotit vîntul. Dar calculele efectuate au arătat că „Marele ac" va putea rezista cu succes chiar rafalelor înfricoșătoare care se pot stîrni odată la... 15 mii de ani.

Va trece un an sau doi. Turnul va fi gata și va transmite în văzduh programele televiziunii sovietice. El va dăinui peste veacuri, mărturie a ingeniozității creatoare plină de îndrăzneală a omului sovietic.

Copil redat vieții

— Cazul, îmi spuse doctorul Ionescu Agripa, șeful clinicii de traumatologie și chirurgie, noi îl denumim cicatrice retractilă mentopectorală.

Nu înțelesesem prea bine și probabil că de aceea interlocutorul meu îmi dădu amănunte. Mă uitam atent și totodată uluit. Mi se spusese că dintr-o neatenție, băiețașul s-a folosit de o sticlă a cărei continut era neofalină, crezînd că-i gaz. La scăpăratul bățului de chibrit, băiețașul fu cuprins de flăcările care-i mistuiră atît abdomenul cît și regiunea pieptului. După cîtva timp arsurile usturătoare de pe trupul lui Baicu s-au cicatrizat sudînd bărbia de piept. In această stare fu transportat de urgență la spital. Aici, s-au luat primele măsuri. Medicii au alinat durerile copilului pentru ca apoi să poată suporta îngrijirile necesare.

Specialiștii, de la bun început i-au venit într-ajutor pentru a-i salva viața. Și efortul lor n-a fost zadarnic. După un timp, cînd usturimile fuseseră domolite, șeful clinicii l-a operat pe Baicu, descătușîndu-i bărbia care se sudase pe piept, iar epiderma distrusă ce învelea gîtul a fost înlocuită cu multă măiestrie.

...Astăzi, băiatul se găsește din nou în mijlocul colegilor săi. Este elev sîrguincios; muncește laolaltă cu ceilalți ca și cînd nu i s-ar fi întîmplat nimic!

D. CALOMFIR

O legendă spulberată

Biblia amintește că undeva, pe pămînt se află „grădina raiului" unde se spune că ar fi trăit Adam și Eva creați de dumnezeu. Veacuri de-a rîndul această afirmație a constituit obiectul unei credințe oarbe că acest loc există. Mai ales în anii Evului Mediu a existat o adevărată goană în căutarea locului în care s-ar afla raiul. Chiar și într-o epocă mult mai apropiată, nu numai slujitorii bisericii, dar și unii geografi socoteau că existența raiului pe pămînt ar fi cu totul adevărată.

Astfel, legenda biblică a pătruns încetul cu încetul în literatura geografică și chiar pe unele hărți geografice. Nu exista însă o unitate de păreri cu privire la locul unde se află raiul. Norvegienii socoteau că grădina raiului se află pe una din insulele Mării Albe. Alte popoare susțineau că raiul s-ar afla undeva la izvoarele Nilului. De aceea numeroasele discuții asupra grădinii raiului ațîțau curiozitatea călătorilor, navigatorilor și a descoperitorilor de noi pămînturi. Noi și noi expediții porneau în căutarea acestui pămînt.

Pentru spulberarea acestei legende a fost nevoie de mai mult de o mie de ani. Marele navigator chinez Tsen He care a străbătut, în secolul al XV-lea Oceanul Pacific, Oceanul Indian și a ajuns pînă la țărmul Africii, Vasco de Gama, care a înconjurat Africa și a ajuns în India, Fernand Magellan care a făcut pentru prima oară înconjurul lumii, renumitele expediții ale lui Fadei Bellinsghausen — toți aceștia și mulți alți navigatori au dezlegat tainele mărilor și oceanelor, iar legendele despre drumurile care duc în rai stîrnesc rîsul oricărui școlar.

Sînt cercetate acum și regiunile muntoase, cele mai înalte, cu cele mai înalte piscuri. Pe pămînt n-a fost găsit nici un munte care să ajungă pînă la „discul Lunei", cum se credea. S-a aflat că vîrful cel mai înalt este Everest — 8.882 de metri deasupra nivelului mării. In anul 1952, pentru prima oară au reușit să ajungă pe acest vîrf, doi participanți ai expediției engleze — Tensinho din Nepal și Hillary din Noua Zeelandă.

Dar nici aci, desigur, n-a fost găsit nici un „rai".

N-a fost descoperită o astfel de grădină nici în mările nordice ale globului pămîntesc, nici în deșerturile de gheață ale Antarctidei.

Acum, pe planeta noastră nu a rămas necercetat nici un colțișor. Au fost biruite toate înălțimile munților. Mările și oceanele au fost străbătute în toate direcțiile. Pe hărțile geografice nu mai sînt pete albe. Legenda raiului pămîntesc a fost spulberată.

După G. S. TIHOMIROV

(Revista sovietică „Știință și viață").

Ileana de vorbă cu cititorii

De la început țin să vă aduc aminte că de curînd a reînceput concursul „Pentru cea mai bună corespondență". Condițiile concursului le cunoașteți! Sînt aceleași ca anul trecut. In corespondențele voastre pentru concurs puteți scrie despre noile realizări ale regimului democrat popular în localitatea voastră, despre felul cum detașamentul vostru și-a îndeplinit sarcinile reieșite din plenara a V-a și a VI-a a C.C. al U.T.M. ca de pildă: creșterea animalelor mici, a păsărilor, plantarea de pomi, împăduriri, ajutorul dat G.A.C., întovărășirilor și G.A.S.

Povestiți cum ați participat la strîngerea fierului vechi și a hîrtiei precum și despre prietenie, curaj, excursii. Intr-un cuvînt despre tot ce e nou și interesant în unitatea, detașamentul sau grupa voastră. M-aș bucura foarte mult dacă la acest concurs ar participa cît mai mulți dintre prietenii mei. Aflați că pînă acum au sosit multe scrisori care poartă pe ele mențiunea „Pentru concurs". Printre cei care participă se află și pionierul **Nichita Eugen**, de la Școala de 7 ani, Ungheni, Regiunea Autonomă Maghiară, **Mărgărita Popa** de la Școala de 7 ani nr. 176, București, **Bibe Ion**, comuna Sîntea Mare, raionul Criș, regiunea Oradea și mulți alții.

In fața mea, printre zecile de scrisori, se află și cele două desene ale lui **Dobrescu Florin** de la Școala nr. 23 Grinda Veche. Dragă Florin, desenele tale mi-au plăcut. Cel mai frumos e cel intitulat „Vederi din luncă". Ai reușit să îmbini frumos culorile. In celălalt desen ai îngrămădit însă prea multă culoare neagră care știrbește din frumusețea peisajului. Mai trimite-ne și alte desene.

Vasilica Mihalcea de la Școala de 7 ani Morenii de Sus, raionul Videle, scrie că pionierii din unitatea lor au făcut peste 1.250 de ore de muncă patriotică la culesul porumbului pe tarlaua gospodăriei. Mă bucur dragă Vasilica pentru frumoasele voastre succese. Sînteți niște pionieri harnici și vă felicit din toată inima. Aștept să mai aflu și alte vești interesante din unitatea voastră.

Harnici sînt și pionierii de la Școala de 7 ani din Ilovăț, raionul Tr. Severin. **Iacob Mariana** din clasa a VII-a îmi scrie că pionierii din unitatea lor au reușit să strîngă pînă acum 1.600 kg măcese pe care le-au valorificat. Vă urez noi succese atît la învățătură, cît și la activitățile patriotice, dragă prietenă. Aștept și alte noutăți de la tine.

Cornelia Ciocoi, comuna Babșa, raionul Lugoj. Dragă Cornelia, mă bucur foarte mult că cei 30 de pui crescuți de detașamentul tău s-au făcut așa mari. Mai scrie-mi și despre alte lucruri interesante.

Klein Herman, Școala medie nr. 2, Tecuci și **Maria Miercurea**, Negoiești, raionul Oltenița: dragi prieteni, după cum știți, Măriuca nu mai vine decît foarte rar pe la gazetă, deoarece, așa cum v-am mai spus, învață la o școală profesională agricolă care nu e în București. Cînd vine nu mai are timp să răspundă la scrisori. M-a rugat să vă răspund și vouă. Mă bucur pentru succesele voastre și aștept noi vești de la voi.

Dragi prieteni, acum vă zic la revedere și aștept de la voi toți, cît mai multe scrisori cu vești interesante.

ILEANA

PENTRU CEA MAI BUNA CORESPONDENȚA

CARTIER NOU

La marginea orașului Bacău se află astăzi unul dintre cele mai frumoase cartiere. E cartierul „Vasile Roaită". Cu ani în urmă era aici un cîmp pustiu pe unde treceau muncitorii în drum spre uzină.

Astăzi, sub îndrumarea părintească a partidului nostru drag, pe această porțiune s-a construit un cartier nou. Blocurile mari, cu ferestre luminoase și încăperi spațioase, găzduiesc pe muncitori cu familiile lor. Cînd sună sirena muncitorii pornesc la lucru. Au fețele zîmbitoare și pline de sănătate.

In cartierul nostru avem un teatru, cinematograf, bibliotecă și multe magazine. Toate sînt noi. La bibliotecă sînt multe cărți. Poți citi aici ce-ți place. In timpul liber atît noi cît și părinții noștri mergem la bibliotecă și ne alegem cărți de tot felul.

Toate aceste realizări fac ca viața noastră să fie mai frumoasă, mai luminoasă. Mulțumim din inimă partidului pentru grija ce ne-o poartă nouă, tuturor.

Pionier **STROIESCU CONSTANTIN** cl. a VI-a
str. Republicii nr. 54, bloc 17 ap. 54, Bacău

TOAMNA LA GOSPODARIA COLECTIVA

E toamnă. In gospodăria agricolă colectivă muncile sînt în toi. Se culeg strugurii, porumbul și legumele.

Nouă, pionierilor din întreaga unitate, ne este dragă gospodăria colectivă și în timpul liber mergem să dăm ajutor la diferite munci.

Intr-o duminică dimineață am pornit cu toții la sediul gospodăriei, iar de acolo la vie. Ne-am împărțit pe detașamente și am început să culegem struguri. A fost foarte frumos, Am venit și a doua zi după-amiază. Munca noastră s-a dovedit rodnică. 400 de pionieri am cules strugurii de pe o suprafață de 7 hectare. Detașamentele nr. 10 și nr. 4 au fost fruntașe.

Conducerea gospodăriei este mulțumită de munca noastră și de rezultatele obținute. Pînă la sfîrșitul anului școlar vom merge de multe ori să mai dăm ajutor la muncile colectivei noastre.

Pionier **CALINESCU PARASCHIVA**
președinta unității nr. 1, Școala medie, Hîrșova

LA CUTIA POȘTEI!

Pioniera Mărgărita Popa de la Școala de 7 ani nr. 176 din București e o veche prietenă a gazetei. Acum, participă la concursul „Pentru cea mai bună corespondență".

Iat-o în fotografie: *ne trimite noi vești!*

De la 1,26 m la 1,63 m!

In seara aceea de duminică, ultima zi a finalelor Campionatului republican de juniori, Stadionul Republicii era inundat de lumina puternică a reflectoarelor.

La săritura în înălțime ștacheta se ridica tot mai sus: 1,42 m., 1,46. La 1,49, în concurs rămîne doar Rodica Voroneanu, elevă în clasa a X-a la Școala medie din Roman. Ștacheta continuă să se ridice: 1,52, 1,56, 1,60. După fiecare săritură, explozii de aplauze. Oficialii ridică stacheta la 1,65. Dar la această înălțime Rodica Voroneanu doboară ușor în cădere.

După terminarea probei, am stat de vorbă cu noua noastră campioană de juniori. Mai întîi despre concurs: „Aș fi dorit nespus de mult să stabilesc un nou record de juniori, ne-a spus Rodica Voroneanu, și mai ales să trec norma preolimpică. Nu-i nimic, altădată..."

Am discutat apoi despre primii ei pași în sport.

– Pînă într-a VI-a, a început Rodica să povestească, nu m-a pasionat sportul. Preferam ca în timpul liber să citesc, să merg cu detașamentul nostru în excursii și apoi, ca membră în colectivul de conducere al unității, aveam atîtea de făcut... Dar, către sfîrșitul clasei a VI-a iată ce s-a întîmplat. Fratele meu Gheorghe, elev la școala medie, care tot timpul liber și-l petrecea pe stadion cu aruncarea greutății și a discului, a venit acasă și mi-a spus:

– Rodica, trebuie să ne scoți dintr-o mare încurcătură. Săritoarea noastră în înălțime nu poate merge cu echipa noastră. Băieții m-au întrebat dacă nu cunosc cumva o fată înaltă, sprintenă, care ar putea să sară la înălțime... Iar eu m-am gîndit la tine. Te rog să nu spui nu.

Și chiar în după-amiaza aceea am pășit pentru prima dată pe stadion.

Antrenorul Constantinescu Nehoi intervine în discuție:

– Vă spun drept, cînd am văzut-o prima dată, sifoasă și firavă, nici nu mi-a venit s-o las să sară. Mi-era teamă ca nu cumva să se accidenteze. Dar totuși, la insistențele fratelui ei, i-am permis. Și, surpriză: Rodica a trecut din prima săritură 1,26 m! De atunci, ea a devenit una dintre cele mai statornice membre ale echipei sportive.

Rodica este o elevă foarte silitoare nu numai la școală ci și pe stadion. La fiecare antrenament se străduiește să execute cu perseverență programul respectiv. In 1957, într-un concurs desfășurat la Rădăuți, a reușit să sară 1,31 m. Apoi, în toamna aceluiași an, la Constanța, a ajuns pînă la 1,48 m. Strădaniile ei asigurau că va ajunge să sară mult mai sus. Intr-adevăr, la un concurs triunghiular desfășurat la Cluj în 1958, fosta pionieră – utemista Rodica Voroneanu, sare 1,55 m. La 15 ani ai săi, aceasta constituia o performanță de valoare.

Dar Rodica nu s-a oprit aici. După numai cîteva luni, la campionatele școlare desfășurate în primăvara acestui an la București, Rodica stîrnește din nou admirația tuturor. A fost singura elevă din țară care a trecut stacheta la 1,58 m. Iar acum, în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, într-un concurs inter-orașe desfășurat la Bicaz, ea a stabilit un nou record al junioarelor: 1,63 m.

Dacă ea va continua să fie la fel de perseverentă și sîrguincioasă ca și pînă acum, va obține performanțe și mai bune!

RADU POPA

FOTBAL

Meciurile de duminică din cadrul categoriei A la fotbal au fost, cu mici excepții, spectaculoase, s-a jucat, în general un fotbal de bună calitate. Rapid a cîștigat pe merit întîlnirea cu Dinamo București (1–0), U.T.A. a întrecut Știința (2–1) trecînd de pe locul III pe locul II în clasament iar Steagul Roșu, continuînd să rămînă neînvinsă, a terminat la egalitate cu Petrolul (1–1). Deși, la Lupeni, Minerul a dominat majoritatea timpului, echipa care a învins a fost Dinamo Bacău (2–1). Aceste scoruri strînse au fost compensate de numărul mare de puncte înscris în meciurile C.C.A.–Progresul (4–1) și Farul–Jiul (5–0). De remarcat că din cele 4 goluri ale militarilor 3 au fost înscrise de Constantin. În urma acestei etape, Steagul Roșu a coborît un loc în clasament. Dinamo Bacău se menține pe locul IV, Farul a trecut de pe locul VII pe locul V iar Rapid de pe locul X pe locul VIII. Minerul a coborît o treaptă, ca de altfel și Dinamo București. Progresul și Jiul se mențin pe ultimele locuri. Din meciurile etapei viitoare remarcăm: Petrolul–Rapid, Progresul–Minerul și, desigur, C.C.A.–U.T.A.

Mozaic sportiv

Cea dintîi societate de gimnastică din Moscova a fost înființată de Cehov. Impreună cu pictorul Levitan și poetul Ghilorovski, ei înșiși pasionați gimnaști, Cehov a organizat și a condus multă vreme această societate.

★

Cu cîteva săptămîni în urmă, în orașul Hershy din statul Pennsylvania (S.U.A.) s-au desfășurat campionatele mondiale de pentatlon modern. După 3 din cele 5 probe ale competiției, în clasament conducea brazilianul Malta iar sportivul Igor Novikov, care cucerise de două ori la rînd titlul suprem, nu se afla printre fruntașii clasamentului. Cu toate acestea, printr-un puternic efort de voință și dînd dovadă de extraordinare calități, Novikov a reușit ca în ultimele două probe să ajungă în fruntea clasamentului, cucerind, cu un avans de 100 de puncte, pentru a treia oară consecutiv, titlul de campion mondial de pentatlon modern!

Junioarele se întrec în cadrul fazei raionale a Crosului „Să întîmpinăm 7 Noiembrie"

Valentina Juravliova

PLANETA ALBASTRĂ

(Continuare din nr. trecut)

El alerga spre „Săgeata" sărind, nu știu cum, caraghios și tot întorcîndu-se. O răbufnire de vînt mă aruncă într-o parte. Căzui în genunchi. O rază de lumină mă orbi. Satov îmi ajută să mă ridic. Prin radiotelefon auzeam limpede răsuflarea lui răgușită. Mai repede, mai repede... El mă împinse prin chepeng. Scîrțiind, acesta se închise îndată. Acum am auzit vuietul valului ce se apropia. Egal, monolit, se apropia necruțător, înghițind toate celelalte sunete: fîșîitul tufișurilor, ropotul picăturilor de ploaie, șuieratul vîntului. El creștea încontinuu transformîndu-se într-un răget înfiorător.

— Ține-te, îmi strigă Șatov! și vocea i se pierdu în zgomotul valului năvalnic. Intinsei miinile și ele cuprinseră golul. Podeaua îmi fugi de sub picioare. Căzui peste Satov. Deodată se făcu liniște.

— Fii atent, colega! îmi spuse Satov ridicîndu-se de jos. De afară continua să se audă suieratul vîntului. Zgomotul groaznic îți trezea un sentiment neplăcut. Pare-se că acest gînd l-am spus în gura mare deoarece auzii în radio-telefon glasul lui Șatov:

— N-ai ce-i face... va trebui să ieșim din nou afară. Peste o jumătate de ceas Phobos va dispare la orizont și atunci nu vom mai putea fi auziți.

Din nou se deschise chepengul. Aplecîndu-se, Șatov dispăru în beznă. Il urmai și simții deodată că vîntul devenise si mai puternic. El nu mai era răbufnit, ci continuu si groaznic. Simțeam presiunea lui prin învelișul gros de scafandru. Tîrîndu-se pe pămîntul bolovănos. Șatov se îndreptă spre tufișurile de aresită. Apa se scursese, lăsînd în urma ei tufișuri dezrădăcinate. Coborîi si eu. Vîntul, ca și cum m-ar fi așteptat, se năpusti asupra mea cu toată puterea. Mai că nu înțelegeam ce se petrece în jur. Totul se întîmplă pe neașteptate. Căderea, o lovitură seacă (noroc că aveam scafandrul pe mine), o rază ce lumină glodul lucios si cafeniu si din nou întunericul. Reflectorul se făcu țăndări, antena se strică si ea. Glasul lui Șatov (nu-mi mai amintesc ce striga el) se opri la jumătate de cuvînt. Vîntul mă împingea undeva în gol, în neantul negru. Incercai să mă prind de tufișurile de aresită însă ele erau dezrădăcinate. Am încercat să mă țin de pămînt dar el îmi aluneca de sub miini, de sub picioare. Iar uraganul mă ducea cu o putere îndrăcită către necunoscut, tot mai departe de nava noastră. De două ori am mai zărit-o la scăpărarea unui fulger. Și în aceeași clipa, parcă intr-adins, o ascundeau norii destrămați. Ei semănau cu niște dealuri gigantice și alunecau jos de tot, deasupra pămîntului. Uraganul era saturat pînă la refuz de electricitate. Cînd cădeam, din costumul meu de scafandru răbufneau snopi întregi de scîntei albastre... Toate acestea au ținut mult, mult de tot si s-au terminat tot așa pe neașteptate cum au început. Simții niște lovituri puternice si mă prăvălii într-o groapă. Se făcu liniște. De la început nu mi-am dat seama ce s-a întîmplat. Mă durea umărul lovit, aerul nu-mi ajungea, mă dureau ochii. Mă fulgeră gîndul: „Se termină oxigenul"! Deasupra Mării Vremei bîntuia uraganul, undeva, (nici nu știam în ce direcție) se afla corabia noastră. Acul indicatorului de oxigen străbătuse jumătatea cadranului. Îmi rămînea oxigen cel mult pentru un ceas, poate un ceas și jumătate. Mă uitam pînă la durere în ochi spre micul cadran luminiscent montat în casca scafandrului. Acul continua să se miște necruțător spre linia roșie dincolo de care era moartea. „Se termină oxigenul", mă sîcîia mereu același gînd. Agățîndu-mă de crengile aresitei, am încercat să mă ridic în picioare. Vîntul n-avea de gînd să se potolească. Norii de pe cer dispăruseră. Deasupra orizontului zării o stea dublă, verzuie și foarte puternică. Era Pămîntul. Erau Pămîntul și Luna. În această lume străină

unde totul îți purta vrăjmășie, deodată apare ceva ce-ți este foarte drag: „Pămîntul! Scumpul Pămînt!" repetam eu într-una. Deodată totul se făcu limpede. Steaua licarea continuu. După cum se știe, în atmosfera rărită a lui Marte nu putea să aibă loc un astfel de fenomen. Pămîntul, depărtatul și scumpul meu pămînt, m-a făcut să înțeleg că Marte are o atmosferă densă. Eu nu știam de unde venise această atmosferă. Nici nu mă gîndeam la așa ceva. Pur și simplu am deschis ventilul de la cască. Fata mi-a fost învăluită de o boare caldă. Adînc, cu o sete nespusă, respiram aerul lui Marte. Era îmbibat de mirosul aresitei. Mi se învîrtea capul de acest aer, de acest miros, de fericire. Nu-mi mai amintesc cît timp să fi stat așa. Pămîntul se ridica deasupra orizontului și cerul devenea mai luminos. Pentru Marte, Pămîntul nostru însemna zorile. Acest început de zi era posomorît. Umbre negre alunecau deasupra văii bolovănoase. Vîntul se domolea. Aceasta o simțeam din plin. Mă cuprinse veselia. Agățîndu-mă de tufișuri, am ieșit din groapă și am pornit-o în întîmpinarea zilei. Unde era „Săgeata", nu știam. Mergeam așa la întîmplare într-acolo unde licărea steaua asta dublă. Nu mă puteam întoarce cu spatele spre ea. Am parcurs așa cam vreo 100 de metri. De după un dîmb apăru o rachetă roșie și se pierdu în înălțimea cerului. Apoi încă una și încă una...

Am prins să alerg. Vîntul parcă se domolise cu totul. Continuam să alerg sărind peste tufișuri, peste bolovani. Nu simțeam mai de loc greutatea scafandrului. Din vîrful dîmbului zării „Săgeata". Era foarte aproape. La vreo 50 de metri. Silueta ei lunguiață se contura precis pe fondul cerului ce continua să se lumineze. Îmi păru de-o frumusețe neobișnuită. Șatov continua să arunce rachetele una după alta. Era de acum fără scafandru. Alături de „Săgeata" se afla helicopterul gata montat. Numai Șatov era în stare să monteze mașina singur și în întuneric! Zărindu-mă își scoase casca de piele și ridicînd-o deasupra capului, prinse să-mi strige ceva. Mă aruncai spre el.

— Liniștește-te pilot de bord, liniștește-te, îmi spuse Șatov cu o voce răgușită. Pare-se că bătrînul Omar... Nu, n-am vrut să spun asta... El se întoarse. Abia acum observai sumedenia de cartușe de rachetă ce se aflau împrejur. Asta mă făcu să-mi amintesc din nou de Marte.

— Marte? Cu aceeași voce răgușită îmi repetă întrebarea Șatov.

— Marte? Totul e în regulă, pilot de bord. In timpul cît am rătăcit în spațiu s-au schimbat multe. Îți amintești, cu cîțiva ani în urmă pe Marte a fost descoperit minereu de beriliu? Rezervele lui s-au dovedit a fi extrem de mari. Ca să-l obținem pe Pămînt, trebuia să săpăm niște mine de vreo 5 km adîncime, ne coboram la fundul oceanului si-l obtineam în cantități mici de tot. Iar aci, pe Marte, acest metal se găsește pretutindeni. Curînd vom uita de aluminiu. Beriliul este cu mult mai ușor si cu mult mai dur.

— Și atmosfera aceasta va fi pentru multă vreme? întrebai eu. Șatov începu să rîdă.

— Aha! Ți-a plăcut vîntul... Fii liniștit, pilot de bord. Marte își pierduse atmosfera în stare incandescentă. Doar puterea de gravitate era cu mult mai slabă pentru a reține aerul încălzit la temperaturi nebănuit de mari. Dar acum, pe zi ce trece, Marte își cîștigă un înveliș atmosferic tot mai de nădejde. Poate va fi nevoie să fie din cînd în cînd reînnoit.

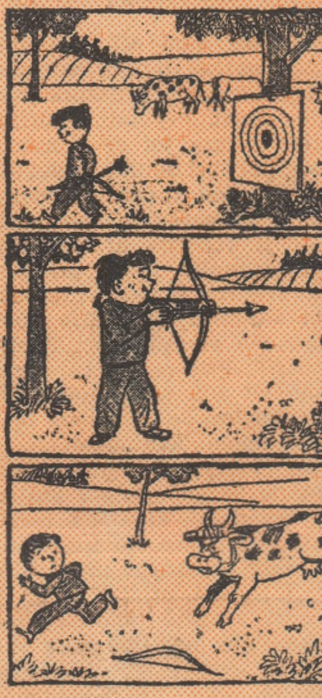
Deasupra lui Marte răsărea soarele. Norii purpurii deveniră de o culoare roză. La orizont, despărțind pămîntul de cer, scînteia o fîșie aurie. Aerul parcă tremura, devenea tot mai transparent. Un an și jumătate în Cosmos, uraganele, coșmarul întunericului, toate acestea nu mai aveau nici o importanță în comparație cu primul răsărit de soare pe planeta Marte. Aș fi străbătut piedici de zeci de ori mai grele numai ca să văd acest răsărit de soare. Acest răsărit creat de oameni. Soarele își revărsa tot mai puternic bogăția sa de raze, alungînd tot mai departe bezna. Stelele se stingeau sub razele lui proaspete. Numai o singură stea, o stea dublă și puternică, continua să licărească solemn pe cerul dimineții. Acum ea era albastră.

— Pămîntul! spuse încet Șatov... — Planeta albastră!

— Sfîrsit —

Puțin pe lîngă țintă

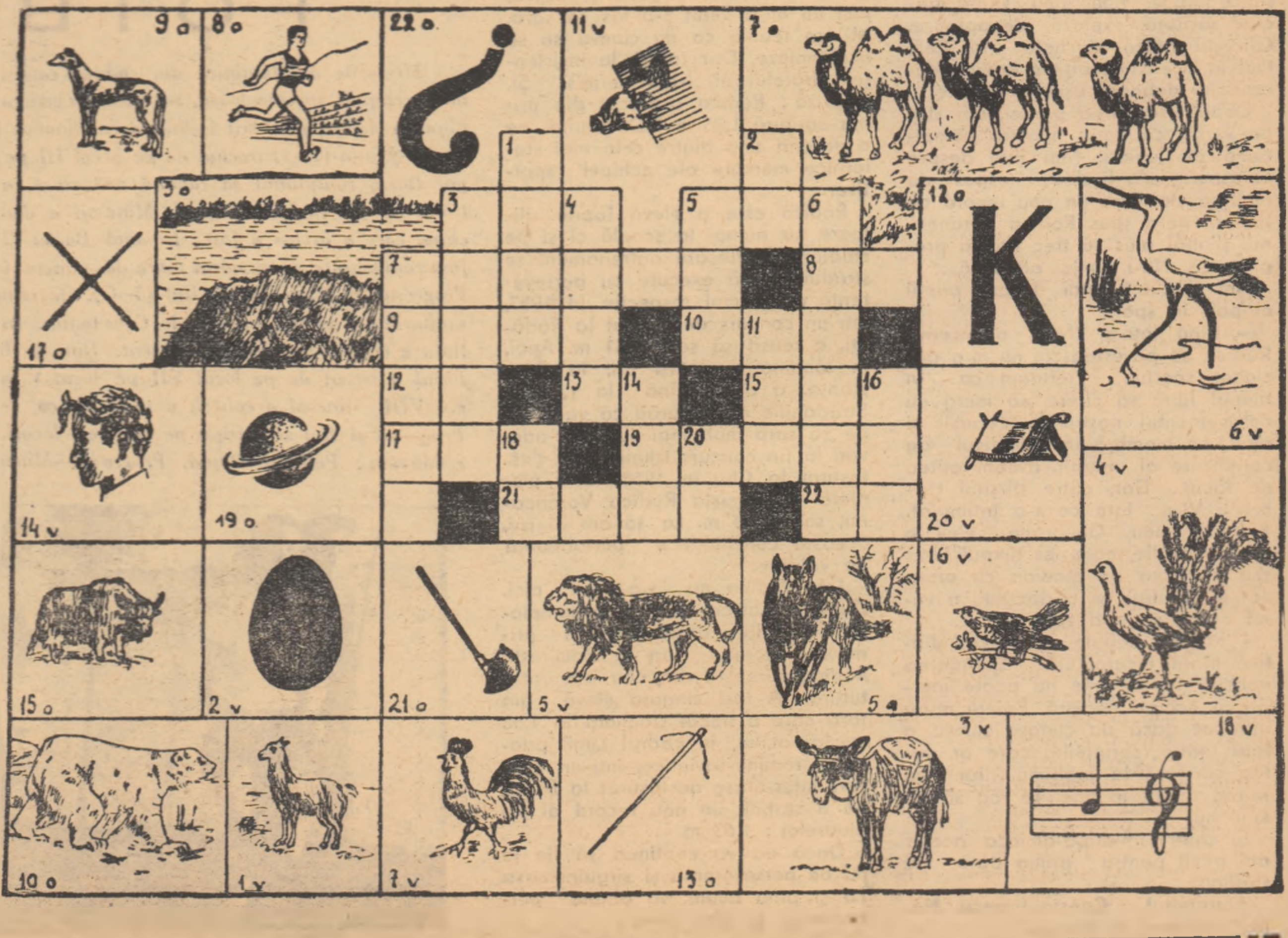
POVESTE FARA CUVINTE

Din „Pajtás", gazeta pionierilor din R. P. Ungară.

DIN DOMENIUL ZOOLOGIEI

In acest joc, semnificațiile scrise au fost înlocuite prin imagini. Priviți desenele (care sînt numerotate și au alături litera V sau O, ceea ce înseamnă vertical sau orizontal) apoi, după ce găsiți definiția, o înscrieți în careu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București. Piața „Scînteii" tel: 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"